1

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בפני הרכב:

כב' השופטת שרה סירוטה, ס.נ.- אב"ד כב׳ השופט אברהם טל כבי השופט ד"ר עמירם בנימיני

המאשימה

מדינת ישראל המחלקה לעניינים פליליים, בטחוניים ועניינים מיוחדים בפרקליטות המדינה ע"י ב"כ עוה"ד ד. חן, ר. חזן, א. בר-

נתן

- 4777-

הנאשם

מרואן בן חטיב ברגותי יליד 1959, ת.ז. 1959 959251745 מרמאללה (במעצר מיום 15.4.02) ע"י הסניגוריה הציבורית

הכרעת – דין

תוכן - עניינים

	עמי 2 ני מבוא	חלק ראשו
	מסכת הראיות	חלק שני:
6 עמי	הפת"ח התנזים וגדודי חללי אלאקצא כאירגוני טרור	.х
	מעמדו של הנאשם ותפקידו בארגוני הטרור, ותמיכתו בפיגועים	د.
ציי 8	עם כנגד ישראל	
	עדויותיהם של פעילי הטרור מהפת״ח בדבר קשריהם עם הנאשם	
עמי 16	פוראווניהם של פעילי ווסדוד מהפונייה בדבר קשר יהם עם הנאשם מעורבותו בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאשם בחקירתו לעדויות אלו	••
עבי 16 עמי 16	(1) נאצר עויס	
עמי 20 עמי 20	(2) נאצר נאגיי אבן חמיד.	
עבוי 22 עמי 22	(2) אומד ברגותי	
עבו 22 עמי 27	(4) מוחמד מצלח (אבו סטחה)	
עמי 27 עמי 27	(ד) בווובו מבלון אובו סטווו)	
עביי 28 עמי 28	(6) נאצר א-שויש	
עבוי 30 עמי 30	(7) נאבר א-פו <i>י</i> ש (7) עלי עיאדיה	
עבוי 30 עמי 30		
15	(8) איסמעיל רדאידה, מוהנד אבו חלאוה וכמאל אבו וער	
עמי 34 24	(9) נאסר (חלום) נאגיי אבו חמיד	
עמי 34 25	(10) זיאד חמודה	
עמי 35 25	(11) ריאד עמור	
עמי 35 26	(12) נאצר חאגי	
עמי 36	(13) תחריר ברגותי	
עמי 37	(14) אחמד מוצפר	
עמי 37	(15) שריף נאגיי	
עמי 38	(16) אמיד אבו רדאחה	
עמי 39	(17) אשרף ג׳אבר	
<u>t</u>	דברי הנאשם בחקירתו וראיות נוספות בדבר תפקידו ומעורבותו בפיגועינ	٠,
	עמי 40 עמי	
	(1) אחריותו של הנאשם לפעילות חוליות הטרור ומידת	
עמי 40	שליטתו בהן	
	מעורבותו האישית של הנאשם בפיגועי הטרור שבצעו (2)	
עמי 44	חוליות שתחת פיקודו	
עמי 47	(אא) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב	
עמי 48	(בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים	
עמי 48	(גג) הפיגוע במסעדת ייסי פוד מרקטיי בתל-אביב	
עמי 49	(דד) ניסיון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים	
49 עמי	אספקת כספים ואמלייח לשם ביצוע פיגועי טרור (3)	
	(4) סיוע למבוקשים ולמשפחות העצורים והחללים	
	(5) גיוס פעילים לארגוני הטרור והדרכתם	
	(6) קריאותיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים כנגד ישראל	

	עמי 56	הקשר של הנאשם לפיגועים נשוא כתב האישום	ה.
עמי 56		רצח טליה ובנימין כהנא זייל ליד עפרה	
עמי 57		פשקוס זייל באזור התעשיה בעטרות	
עמי 59		(3) רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס זייל במעלה אדומי	
59 17		(4) רצח יניב ושרון בן שלום זייל ודורון יוסף סוורי זייל בכ	
עמי 61		(5) רצח מאיר וייזבוייז זייל בכביש מסי 9 בירושלים	
(עמי 62	אב	(6) רצח אליהו כהן זייל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת ז	
(עמי 63	44	רצח יואלה חן זייל ליד תחנת דלק גבעונים בכביש 13	
עמי 64		(8) רצח 6 אנשים באולם השמחות "ארמון דוד" בחדרה	
עמי 66	שלים	רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירוע (9)	
	וטרת גלית	(10) פיגוע ירי בשכונת נוה-יעקב בירושלים בו נהרגה הש	
עמי 66			
(עמי 69		רצח גד רגיואן זייל במפעל בשקביץ בעטרות	
עמי 70		הפיגוע במסעדת ייסי פוד מרקטיי בתל אביב	
עמי 72		פיגוע ירי במלון ייגירמייי בנתניה(13)	
עמי 73		רצח קונסטנטין דנילוב זייל בבאקה אלעירביה (14)	
עמי 74		פיגוע ירי בין עטרת לביר-זית (15)	
עמי 75		(16) ניסיון פיגוע בפאב ייביאנקינייי בירושלים	
עמי 77		(17) פיגוע ירי בכביש 9 ליד הגבעה הצרפתית בירושלים	
עמי 78		(18) ניסיון לפיגוע התאבדות בבית חנינא בירושלים	
עמי 78		פיגוע ירי בכביש בית אל- פסגות(19)	
עמי 79		(20) ניסיון פיגוע בקניון מלחה בירושלים	
	עמי 81	שי: הערכת הראיות ומשקלן	חלק שליי
	00		
92 עמי		י: ניתוח משפטי ומסקנות	70.5-0
	92 עמי	פעילות וחברות בארגון טרוריסטי	.1
מי 94	ענ	אחריותם של מבצע בצוותא, משדל ומסייע והאבחנה ביניהם	.2
96 עמי		א. מבצע בצוותא לעומת מסייע	
עמי 104		ב. עבירת הסיוע	
עמי 112		ג. עבירת השידול והאבחנה בין מבצע בצוותא למשדל	
עמי 117		ד. אחריותו של מנהיג חבורה עבריינית כמבצע בצוותא או כ	
מי 123	ו סייע עו	מסקנות בעניין אחריותו של הנאשם כמבצע בצוותא, משדל ונ	.3
עמי 135	************	א. פיגוע הרצח בתחנת הדלק בגבעת זאב	
עמי 136	٥	ב. רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס זייל במעלה אדומיו	
עמי 138		ג. פיגוע הרצח במסעדת ייסי פוד מרקטיי בתל אביב	
עמי 139		ד. ניסיון פיגוע ליד קניון מלחה בירושלים	
	AS III AS		1933
	עמי 139	שי: סיכום	חלק חמיי

הכרעת – דין

מבוא חלק ראשון: P 7: 000374

מרור, התשייח-8461. בשע לפי סעיף 199 לחוק העונשין; בעילות וחברות באירגון טרור לפי סעיפים 2 ו-3 לפקודת מניעת מם סגיף 30 לחוק העונשין; ניסיון לרצח לפי סגיף 205(1) לחוק העונשין; קשירת קשי לביצוע לרצח לפי סעיף 100(א)(ב) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין; שידול לרצח לפי סעיף 100(א)(ב) יחד בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(ג) לחוק העונשין, התשלייז-1791 (להלן: "חוק העונשין"); סיוע בתאריך 2002.8.41 הוגש נגד הנאשם כתב-אישום, המייחס לו מספר עבירות של רצח I.

הטרור"), אשר היו אחראים לביצוען של פעולות-טרור נגד מטרות ישראליות. ולישר בין גורמי השטח הבכירים בשלושת האירגונים הנייל (כולם יחד יכונו להלן: "**אירגוני** פעולות טרוך כנגד מטרות ישראליות (להלן: "**גדודי חללי אלאקצא**"). הנאשם היה זה שתיאם יי**התנזים**יי) ואירגון ייגדודי חללי אלאקצאיי, הכולל התארגנויות של פעילי טרור של התנזים שביצעו ושומרון (איויש): אירגון הייפתייחיי (להלן: יי**הפת'יח**יי), אירגון הייתנזיםיי השייך לפתייח (להלן: "האינתיפאדה"). על-פי הנטען בכתב-האישום, עמד הנאשם בראש אירגוני-טרור באיזור יהודה ישראליות, אשר החלו בספטמבר 2000 במסגרת אירועים המכהנים ייאינתיפאדת אלאקצאיי (להלן: כתב-האישום מייחס לנאשם שותפות, אירגון וביצוע של פעולות-טרור כגד מטרות 7.

מגלח (אבו סטחה) (להלן: "**אבו סטחה"),** מנצור שרים (להלן: "ש**רים")** ומחמוד טיטי (להלן: "אבו חמיד"), ראאיד כרמי (להלן: "ברמי"), מהנד דיריה (אבו חלאווה) (להלן: "מהנד"), מחמד בביצוע פעולות הטרור, והם נאסר עויס (להלן: "**עויס")**, אחמד ברגותי, נאצר אבו חמיד (להלן: כתב האישום מפרט את שמותיהם של שמונה פעילי טרור בכירים, שפעלו תחת הנהגתו של הנאשם

התקשורת, בכינוסים שונים ובאמצעות הפצת כרוזי הסתה. הטרוך. כמו כן שידל הנאשם ועודד את פעילי הטרוך לבצע פיגועים כנגד מדינות ישראל באמצעי לחימה (אמלייח) וכסף. הנאשם עסק גם בהכשרת פעילי הטרור למטרתם ובגיוס כספים לאירגוני הנאשם ומפקדי השטח גייסו פעילים לאירגוני הטרור, הפעילו אותם ודאגו לספק להם אמצעי "acacia).

אחרים. חלק ממעשי הטרוך מפורטים בכתב האישום, ורובם מפורטים רק בנספח לכתב האישום. ועד אפריל 2002, ושבהם קופחו חייהם של רבים מאזרחי מדינת-ישראל וחייליה, ונפצעו רבים אאר בוצעו ברובם בתחומי מדינת-ישראל על-ידי מפקדי השטח והפעילים בחודשים דצמבר 2000 בתב-האישום מייחס לנאשם ב**סעיפים 8-1**5 מעורבות ואחריות לבצוע 75 פיגועים ופעולות-טרור,

עמו; דברי הנאשם בכלי התקשורת לפני מעצרו, והודעות הנאשם במשטרה. דברים שאמר הנאשם למדובבים שהוכנסו לתאו במחלך חקירתו ולמקורבו אחמד ברגותי שנעצר אמרות הנאשם שתועדו על ידי אנשי השבייב בדוייחות כתובים, ואשר חלקם הוקלטו ותומללו; בהם; עדויותיהם של פעילים בארגוני הטרור והדברים שמסרו בחקירתם בשבייב ובמשטרה; דעת של מומחים ממערכת הביטחון בעניין פעילות ארגוני הטרור ומעמדו ותפקידו של הנאשם נשוא כתב האישום; מסמכים שנתפסו על ידי צה"ל במשרדי הפת"ח ובמשרדו של הנאשם; חוות המשטרה שעסקו בחקירת הנאשם; עדויותיהם של אזרחים וגורמים אחרים שהיו עדים לפיגועים **ראיות התביעה בוללות** את עדויותיהם של אנשי מערכת הביטחון, חוקרי השבייכ ואנשי €.

מחקירת הנאשם ומחקירת המדובבים פלוני 1 ופלוני 3 תומללו על ידי נתן בסו (עמי 741). 99). שיחתו של הנאשם עם אחמד ברגותי הוגשה על ידי החוקר יירוברטיי (עמי 65). הקלטות וזיהו את קולו של הנאשם בה (יימופזיי בעמי 38, יינדביי בעמי 79, ייסמיתיי בעמי 36-58 ויידנייי בעמי עמלילי חקירתו של הנאשם בשבייב הוגשו על ידי חוקרי השבייב שניהלו את החקירה שהוקלטה

(זכיידים ת/6 - ת/99). מדובר בדוייחות שנרשמו בעברית לגבי חקירה שהתנהלה בעברית ובערבית חוקרי השבייכ שהעידו אישרו את נכונות הכתוב בזכיידים שרשמו במחלך חקירתו של הנאשם

"שמיב" בעמי 35, החוקר "אמיל" בעמי 55 והחוקר "רון" בעמי 60). (הנאשם דובר עברית טובה), בהם נרשמו עיקרי הדברים שנאמרו על ידי הנאשם (ראה החוקר

וטען כי כתב ידו לא מופיע עליחם (ראח הודעות ת-201-ת-201). הנאשם עצמו, מהמסמכים שנתפסו במשרדו, אשר הנאשם הכחיש בחקירתו כל קשר אליהם, ראיד כרמי (ת/101 עמי 8). כל אלו הוכחו, כפי שיבואר לחלן, לא רק מפי פעילי השטח, אלא גם מפי הכיר את פעילי הטרור שהעידו כי היו בקשר עמו (כפי שיפורט להלן), ואפילו הכחיש כי הכיר את אלאקצא והתנזים (הודעה ת/101 עמי 6, הודעה ת/201 עמי 2, הודעה ת/201 עמי 3); הכחיש כי שהוצגו לו - גם אלה בהם הודה בחקירתו בשבייב. הנאשם הכחיש כי היה מנהיגם של גדודי חכלי הנאשם בקצרה לדברים שאמר לו החוקר, ובהזדמנויות אלו הכחיש לחלוטין את כל הטענות שאלות רבות שהוצגו לו על ידי החוקרים, וסירובו להשיב עליהן. במקרים בודרים ביותר התייחס לענות על שאלות החוקרים (ראה הודעות ת/99-ת/901). לפיכך, הודעותיו של הנאשם כוללות לדרך בה נהג בעת חקירותיו בשבייכ - כי הוא כופר בזכותה של המשטרה לחקור אותו, ולכן סירב אשר להודעות הנאשם במשטרה, הרי שהנאשם הודיע בכל חקירותיו במשטרה - בניגוד 4.

כנגדו אינן נכונות, וכי הוא חף מכל אשמה. סירב למסור טביעת אצבע ולהצטלם. הנאשם אמר באופן כללי בהודעתו ת/106 כי כל ההאשמות הנאשם סירב לחתום על האזהרה ועל החודעה, וכי הוא נחקר בעברית. זריהן אף העיד כי הנאשם הודעותיו של הנאשם הוגשו על ידי החוקרים דוד זריהן ורפי גוריאל (עמי 11, 85), אשר הסבירו כי

להסתייע בשירותי סניגור, ואף דחה נמרצות ובעקביות כל ניסיון של בית המשפט לשכנעו להיעזר ואלה נדחו בהחלטת בית המשפט מיום 20.10.91 (עמי 24-1 לפרוטוקול). הנאשם בחר שלא בפתח משפטו העלה הנאשם טענות מקדמיות הנוגעות לסמכות בית משפט זה לשפוט אותו,

שמהפס, לרבות טענות משפטיות, ואף לא לחקור את העדים. שמניגוניה הציבורית בחרה להיעתר לבקשת הנאשם שלא להעלות טענות בלשהן מטעמו במהלך ונשנות להשתחרר מייצוגו, ולמעשה היא מייצגת את הנאשם גם כיום ונכחה בכל הדיונים. ואולם בית המשפט הטיל אמנם על הסניגוריה הציבורית לייצג את הנאשם, חרף בקשותיה החוזרות בסניגוריה הציבורית או בסניגור מטעמו.

ובאמגעות הסניגוריה הציבורית, את כל חומר הראיות, הפרוטוקולים והסיכומים. ואשר לא חתייחס לגופן של ההאשמות שהועלו כנגדו. למותר לציין כי הנאשם קיבל בעצמו, סיכומי התביעה בעל פה (שהוגשו גם בכתב), בנאום סניגוריה שנשא במסגרת הסיכומים בעל פה, שטענה בייכ המאשימה במהלך הדיון, ודבריו נרשמו בפרוטוקול כלשונם. בנוסף הגיב הנאשם על בעצמו או לחביא עדים מטעמו. עם זאת, הנאשם הגיב מידי פעם על דברי העדים או על טענות אותו. בנסיבות אלו בחר הנאשם גם שלא להגיב על כתב האישום. כמו כן נמנע הנאשם מלהעיד כך התנחל החליך על פי בחירתו של הנאשם, אשר ממשיך לכפור בסמכות בית המשפט לשפוט

למקרה זה, אם הם חלים כלל על הסמכות הפרוטקטיבית שבסגיף 13 לחוק (להבדיל מהסמכות המקדמיות של הנאשם, כי לא נראה שהתנאים הקבועים בסעיף 14(ב) לחוק העונשין רלבנטיים 59, בעמי 33, וחשווח דעתו של י. שחר, שם בעמי 5). עוד פסקנו בהחלטה שניתנה בטענותיו בלר, מ. קרמניצר, י**תגובה לחיבור בגנות התחולה הנציונלית של דיני העונשיןי**, פלילים הד (1996) אזרחים ותושבים ישראלים בנגד פעולות טרור הנעשות בחסותן ובגיבוין של מדינות אחרות (שייז - 13 (א)-(ב) לחוק העונשין, תשלייז-1779). זו היא אותה ייתחולה פרוטקטיביתיי, אשר נועדה להגן על חוץ כנגד בטחון המדינה, או נגד אזרח או תושב ישראלי, יהא מקום ביצוע העבירה אשר יהא (סעיף בהחלטה שניתנה בנוגע לטענותיו המקדמיות של הנאשם, מוסמך בית משפט בישראל לדון בעבירות וחלקן "עבירות חוץ", שבוצעו בתחומי האיזור (קרי: יהודה ושומרון). ואולם, כפי שהבהרנו העבירות נשוא כתב האישום הן ברובן ייעבירות פניםיי הנוגעות לפיגועים שבוצעו בישראל,

הפרסונלית שבסעיף 14), שכן הרשות הפלסטינאית איננה מדינה. העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום הן עבירות כנגד בטחון המדינה, כנגד אזרחיה ותושביה, ועל כן הן נופלות במסגרת סעיף 13 לחוק העונשין, ובית משפט זה מוסמך לדון בהן.

חלק שני: מסכת הראיות

הפת"ח, התנזים וגדודי חללי אלאקצא כאירגוני טרור .N

ראש חטיבת המחקר באגף המודיעין של צהייל, תאייל י. קופרווסר, הגיש במהלך עדותו (עמי 38) חוות דעת בה התייחס לפעילותם של הפתייח, התנזים וגדודי חללי אלאקצא (ת/1). אל חוות הדעת צורפו מסמכי שלל שנתפסו על ידי צה"ל במבצע "חומת מגן" הנוגעים לעניין זה. **הפת״ח** (ראשי תיבות במהופך בערבית של ״התנועה לשחרור פלסטין״) דגל מאז יסודו על ידי יאסר ערפאת בשנת 1959 במאבק מזוין כנגד ישראל, אשר התבטא בביצוע פיגועי טרור נגד יעדים ישראליים בארץ ובחו״ל. לאחר חתימת הסכמי אוסלו נדחק עיקרון ״המאבק המזוין״ למקום משני, אך נותר כאופציה להשגת מטרות הארגון במקרה שהמו״מ עם ישראל לא יצלח. עם פרוץ האינתיפאדה השניה בחודש ספטמבר 2000, הוביל הפת״ח את פיגועי הטרור בשטחים, וזאת באמצעות שתי ועדות עליונות המנהלות את הפעילות - האחת באזור יהודה ושומרון, והשניה באזור רצועת עזה. בראש הועדה העליונה של אזור יהודה ושומרון עמד הנאשם עד ליום מעצרו (סעיפים 1-3 לחווייד).

הדרג המבצע של הפתייח כלל את פעילי השטח של התנועה - **התנזים** (ארגון - בערבית). פעילי התנזים מהווים את חוד החנית בפעילות החבלנית של הפת״ח כנגד ישראל. גדודי חללי אלאקצא הוא שם כיסוי להתארגנויות טרור של הפת״ח, אשר נוטלות אחריות פומבית למעשי הטרור. אנשי ייהגדודיםיי הם למעשה פעילים של הפתייח, כאשר מרבית ההתארגנויות רואות בנאשם מקור סמכות מרכזי לפעילותו (סעיפים 4-5 לחווייד).

התנזים וגדודי חללי אלאקצא מהווים, על פי חוות דעתו של תא"ל קופרווסר, את הזרוע הצבאית הבלתי ממוסדת של הפתייח, שבראשה עמד הנאשם. מסמך שלל המצורף כנספח אי לחווייד של תאייל קופרווסר הוא מכתב החתום בידי הפתייח וגדודי חללי אלאקצא גם יחד.

מסמכי שלל אחרים שצורפו לחוות הדעת מראים כי גדודי חללי אלאקצא פונים בבקשה לסיוע כספי מיאסר ערפאת (מסמך 2), וכי הפתייח וגדודי חללי אלאקצא חתומים על כרוזים המשבחים פעילות טרור שבוצעה בתחומי ישראל (מסמכים 3, 5). במסמך 6 שצורף לחוו״ד, ואשר נשלח ביום 8.5.01 מאת גדודי חללי אלאקצא אל הנאשם, מופיע פירוט פעילותם של גדודי חללי אלאקצא במחוז גינין (כולל פיגוע באום אלפאחם), ובקשה לסיוע באמצעי לחימה וכסף לשם המשך הביצוע של פעילות זו. מסמכים אחרים של גדודי חללי אלאקצא שהופנו ליאסר ערפאת, כוללים בקשות לסיוע למבוקשים הנרדפים על ידי ישראל ולמשפחות החללים (נספח בי ומסמכים 2-4 לנספח זה). חלק מן המסמכים נכתבו על ידי הנאשם. יצויין כי כינויו של הנאשם היה, על שם בנו הבכור, "אבו λ אלקסאםיי (הודעת הנאשם ת/107 עמי 1, והדרך בה פנה אחויל אל הנאשם בעמי 164).

על פי חוות דעתו של תא״ל קופרווסר ביצעו אנשי הפת״ח למעלה מ- 1,200 פיגועים כנגד ישראל (נכון ליום 18.8.02), בהם נהרגו 176 ישראלים ונפצעו רבים אחרים. פיגועים אלו כוללים התאבדות, וירי ממרגמות ונשק קל. במהלך האינתיפאדה עברו התארגנויות הטרור של הפת״ח יותר ויותר לביצוע פיגועי התאבדות בתחומי ישראל (סעיף 5 לחוו״ד). בחודשים שקדמו למבצע ייחומת מגויי ביצעו גדודי חללי אלאקצא פיגועי התאבדות בחדרה, ירושלים, תל אביב, מחולה, מחנה 80, מחסום מכבים, נתניה, אשדוד, כפר סבא ואפרת, ובעקבות כך הוכנסו לרשימה האמריקאית של ארגוני הטרור ביום 27.3.02 (סעיף 10 לחוו״ד ונספח ג׳ המפרט את פיגועי ההתאבדות שבוצעו על ידי תנועת הפתייח).

ופאילי הטרור, כפי שיפורט בהמשך הכרעת הדין. עולה בבירוך מראיות ישירות רבות שחובאו במשפט, כולל הודאות שמסרו בחקירותיחם הנאשם קבילות אחרות שהובאו בפנינו. אולם, פעילות הטרור בחסות הפתייח של שלושת הארגונים הנייל בית המשפט, בהיותם עדות שמיעה. נוכל לסמוך על חווייד זו רק במידה שהיא תואמת ראיות לחסתמך על הערכות ומסקנות מודיעיניות אשר מבוססות על מקורות מידע שונים שלא הובאו בפני לגבי חוות הדעת של תאייל קופרווסר יש לומר, כי מבחינת דיני הראיות איננו רשאים 6.

ישראל, תחת הנהגתו ובסיועו של הנאשם (כפי שיפורט בהמשך). בהודעתו ת-144 (ג)) את הפיגועים שבוצעו על ידו ועייי אנשיו כנגד מטרות אזרחיות וצבאיות של מיליציה של הפתייח, ויבצעו פיגועים כנגד מתנחלים וחיילי צהייל. הוא מפרט בהודעתו הנייל (וכן (ת/49/1 (א), בעמי 3-2, 8-7, 11-31), על חקמת גדודי חללי אלאקצא ביום 10.1.1, על מנת שיחוו נאצר אבו חמיד, שהיה אחד ממפקדי השטח הבכירים ביהודה ושומרון, סיפר בהודעתו במשטרה

לארגון הפתייח, והקשר של הנאשם לגדודים אלו. הרשות הפלסטינאית ומנהיג הפתייח, יאסר ערפאת. מכאן ברור הקשר של גדודי חללי אלאקצא לסיוע כספי לשם רכישת נשק וביצוע פיגועים אל הנאשם, והלה היה פונה בשמם ועבורם אל יו"ר 98 (ה) עמי 16-65). כפי שיבואר בהמשך, הפנו פעילי הטרור מגדודי חללי אלאקצא את בקשותיהם עוליות אלו פנו אליו לקבלת כסף, משום שראו בו "**אחראי של פת"ח בגדה המערבית**" (תמליל ת/ יחודה ושומרון, ופעלו בצורה מפוזרת, ושעך כי הפתייח לא פיקח על פעילותם; אך הוא הודה כי יימופזיי בעמי 56). כך גם הסביר הנאשם בחקירתו את הדרך שבה נוצרו גדודי חללי אלאקצא באזור חללי אלאקצאיי, שלדבריו ביצעו ייפעילות צבאיתיי (ת/19 סעיף 14, שהוגש ואושר על ידי החוקר בעילותם של ארגוני הטרוך הנייל. הנאשם הסביר את דרך פעולתן של החוליות המכונות ייגדודי גם מדברים שאמר הנאשם בחקירתו, וממסמכים שנכתבו בכתב ידו, ניתן ללמוד על 01.

C. מעמדו של הנאשם ותפקידו בארגוני הטרור, ותמיכתו בפיגועים כנגד ישראל

בפנינו, ולכן גם בנושא זה נזקק לראיות עצמאיות וקבילות שהובאו במשפט. לעיל, בנוגע לקבילותן של הערכות מודיעיניות הנסמכות על מקורות מידע שלא פורטו ולא הובאו ומסמכים שכתב הנאשם או שנמצאו במשרדו. גם חוות דעת זו כפופה להערה שפורטה בסעיף 9 לחוויד זו צורפה שורה של נספחים הכוללים ראיונות עם הנאשם באמצעי התקשורת השונים II. תאייל קופרווסר הגיש בעדותו חווייד נוספת, המתייחסת למעורבותו של הנאשם בטרור (ת/

חנייל היווה הנאשם מקור סמכות מרכזי לבכירי הפתייח, וצינור מקשר בין ראש הרשות המסמכים השונים שכתב הנאשם ושנכתבו אליו, ואשר צורפו לחוות הדעת ת/1 ות/2. בתפקידו העליונה של הפתייח ביהודה ושומרון, ולפיכך שימש כמנהיג הפתייח בגדה. זאת ניתן ללמוד מן בחוות הדעת של תאייל קופרווסר ת/2 נאמר כי הנאשם היה עד למעצרו ראש הועדה 71.

לפיגועים נקודתיים. הנאשם העביר הנחיות ישירות לפעילי הסרור - הן במישור האסטרטגי, והן במישור הסקסי הנוגע ועאביר לרשותם סכומי כסף המסתכמים בעשרות אלפי שקלים לצורך פעילות הטרור. שלישית, אלאקצא כמנהיג המרכזי בפעילותם, שימש כצינור קשר בינם לבין יוייר הרשות הפלסטינאית הנאשם היה מקור סמכות ומימון לפעילי הטרור של תנועת הפתייח: הוא נתפס בעיני גדודי חללי באמצעות פגישות אישיות עם פעילי הטרור של תנועת הפתייח והתבטאויות פומביות. **שנית**, לידי ביטוי בדרכים שונות: **ראשית,** הנאשם היווה מקור השראה והתווה את מדיניות הפיגועים, הנאשם חלק מרכזי ביותר בהובלת הטרור נגד ישראל על ידי גורמי פתייח ובכלל. מעורבותו באה עוד נאמר בחוות הדעת הנייל (סעיף 4), כי עם פרוץ האינתיפאדה בחודש ספטמבר 2000, תפס הפלסטינאית, יאסר ערפאת, לבין דרגי השטח בתנועה (סעיפים 2-1).

13. הנאשם לא הסתיר בחקירתו בשב״כ את עמדתו הברורה, לפיה תנועת הפת״ח חייבת להוביל את ״המאבק המזוין כנגד ישראל״, וכי זו הדרך היחידה להשגת מטרות העם הפלסטיני לאחר כשלון תהליך השלום, ולאחר שהנאשם עצמו היה פעיל שלום במשך שנים רבות (זכ״ד ת/59 ס׳ 2-5, שהוגש ואושר על ידי החוקר ״ואדי״ בעמ׳ 96). הוא הבהיר כי כאשר הוא משתמש בביטוי ״מאבק מזוין״, הוא מתכוון לפיגועים (תמליל חקירה ת/98יא עמ׳ 2-3). הנאשם הסביר כי מנהיגי הפת״ח חששו מהיחלשות כוחם ברחוב הפלסטיני למול התנועות האיסלאמיות, דבר שדרבן אותם לנקוט קו של פיגועים כנגד ישראל (זכ״ד ת/21 סעיף 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר ״רוברט״ בעמ׳ 63 (בטעות נרשם בפרוטוקול

ת/41); זכייד ת/23 סי 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר יידנייי בעמי 90; זכייד ת/27 סי 10-12 וזכייד ת/41 סי 5 סי 30 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 85; זכייד ת/30 סי 8-12 וזכייד ת/58 סי 5 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר ייאמיליי בעמי 54; זכייד ת/40 סי 15 שהוגש ואושר על ידי החוקר יימטיביי בעמי 53; זכייד ת/70 סי 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסטיביי בעמי 53).

הנאשם אמר בחקירתו כי יעמדתו המוצהרת הינה מאבק מזוין מול הכיבוש הישראלי, ומי שיש לו נשק שיבצע פיגועים זה הקו הכללי" (ת/23 סי 5, וכן ראה זכייד ת/6 סי 11-12, שהוגש ואושר על ידי החוקר יירוברטיי בעמי 62). הוא הסביר כי לפי השקפתו פיגועים שיכאיבו לישראל יקדמו את השלום, ויגרמו לישראלים להבין שיש להם מה להפסיד (ת/40 סעיף 15, ות/70 סעיף 4). הנאשם הבהיר כי מבחינתו אזרחים ישראליים החיים בהתנחלויות הם אויב שיש לפגוע בו (זכייד ת/63 סי 16, שהוגש ואושר על ידי החוקר יינאוריי בעמי 82). הוא אף אמר כי פיגועים כנגד מתנחלי יהודה ושומרון הם לגיטימיים, גם כאשר מדובר בנשים וילדים (זכייד ת/6 סי 13, שהוגש ואושר עיי החוקר יירוברטיי בעמוד 62, זכייד ת/77 סי 2 שהוגש ואושר על ידי החוקרים ייצדוקיי וייאופיריי בעמי 83, 87).

הנאשם חזר והדגיש במהלך חקירתו כי בויכוח שהתנהל בתוך הרשות והפתייח בעניין סוג הפיגועים כנגד ישראל - דגלו ערפאת והוא בקו הקובע כי יש להתמקד בפיגועים כנגד צה"ל והמתנחלים, בעוד שמנהיגים כמו אבו עלא ואבו מאזן התנגדו לכל סוג של אלימות; רק מעט מאנשי הפתייח תמכו בפיגועים בתוך ישראל (ת/27 סעיפים 12-13; ת/30 סעיף 8;

ת/70 סעיף 3). חרף התנגדותם של ערפאת והנאשם לפיגועים בתוך ישראל, הם איבדו שליטה על החוליות ופעילי השטח במהלך האינתיפאדה (זכייד ת/55 סי 3וי, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 3).

עמדתו של הנאשם כמפורט לעיל באה לידי ביטוי גם בדבריו בחקירה שתומללו. לגבי עמדתו של הנאשם כי אין לבצע פיגועי התאבדות בתוך ישראל, הוא הסביר כי פגיעה בהתנחלויות כמוה כפגיעה בצבא, ולכן בענין זה לא היה ויכוח בתוך הפת"ח; אך הוא הודה כי בתקופה האחרונה שלפני מעצרו החל הפת"ח לבצע גם פיגועי התאבדות בתוך ישראל, ואף אישר כי הפת"ח נגרר לתוך פעילות זו כדי שלא להשאיר את השליטה בשטח לאירגונים האיסלאמים (ת/98ד עמי 27-29). הנאשם הסביר כי הוא באופן אישי הסתייג מכל פעילות בתוך ישראל, אך תמך "במאבק המזוין כנגד הכיבוש הישראלי", ואף עשה זאת בצורה פומבית בטלויזיה (ת/98 עמי 7, 10).

הנאשם אישר כי בחמשת החודשים האחרונים שקדמו למעצרו נטל הפתייח תפקיד מרכזי בהסלמת רמת האלימות, והנהיג את המלחמה; הנאשם לא כיחד כי הוא נטל חלק בכך (ת/98יב עמי 35, ת/98ף עמי 3-4).

הנאשם הדגיש בחקירתו כי הוא תמך בהסכם השלום, ופעל למענו במשך 10 שנים, אך ההסלמה נבעה לדבריו מהעדר תקווה להשגת פתרון פוליטי עם ראש הממשלה שרון (ת/98יב עמי 44-45). הנאשם אף הביע דעתו כי הפלשתינאים טעו כאשר דחו את הצעות ישראל, ועוד יותר מכך את הצעת הנשיא קלינטון, בועידת "קמפ דיויד", שכן לו קיבלו את ההצעות הללו - היתה להם היום מדינה עצמאית (זכ"ד ת/95, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אופיר" בעמי 87).

על גישתו של הנאשם בנושא הפיגועים, ועל תפקידו של הפת״ח בביצוע פיגועים כנגד .15 ישראל, ניתן ללמוד גם משיחות שניהל הנאשם עם המדובבים שהוכנסו לתאו. המדובב שכונה ייפלוני 1יי, הציג עצמו בפני הנאשם כפלשתינאי משכם, הוא מסר לחוקרי השבייכ את הדברים שאמר לו הנאשם לאחר קיום השיחות, ואלו נרשמו בזכדיים של חוקרי השבייכ שהעידו במשפט (יירוברטיי בעמי 154, יימיקייי בעמי 155, ייאופיריי בעמי 156 ויימופזיי בעמי 157), וכן העיד פלוני 1 עצמו (עמי 101-107). פלוני 1 העיד כי הוא קרא את כל הדוייחות שרשמו אנשי השבייכ על שיחותיו עם הנאשם, ואישר את תוכנם (עמוד 105). בדרך דומה פעל והופעל המדובב פלוני 3, שזיהה את קולו של הנאשם בקלטת ת/124ב (ראה עדותו בעמי 107-110, ומוצגים ת/122-ת/125).

על פי עדותו של פלוני 1, סיפר לו הנאשם שהוא היה זה שהקים את גדודי חללי אלאקצא והיה אחראי עליהם (עמי 106). בזכייד שנרשם מפיו (ת/117 שהוגש ואושר על ידי החוקר יירוברטיי בעמי 154). אמר פלוני 1 כי הנאשם אמר לו שהאינתיפאדה למעשה היתה מתוכננת לאור המצב המדיני. הרחבת ההתנחלויות והמשך הכיבוש והלחץ על הפלסטינאים בשטחים, וכי ביקורו של אריאל שרון בהר הבית היה רק ייהקש ששבר את גב הגמליי, והצית את האינתיפאדה שהיתה צפויה ממילא (ראה גם זכייד ת/25 סי 18, שהוגש ואושר על ידי החוקר יימופזיי בעמי 58).

לאחר האירוע בהר הבית, ביקשו מנגנוני הביטחון של הפת״ח מערפאת להורות על הפסקת האינתיפאדה, וערפאת לא הגיב. הנאשם עצמו סיפר כי עזב בזעם את הישיבה לאור בקשת המנגנונים, וכי הוא שנוא עליהם משום שיימשד את העם להסלמת המצביי. הנאשם אמר לפלוני 1 כי מטרת האינתיפאדה הייתה פגיעה בחיילים ובמתנחלים כדי לגרום לעזיבתם, וכדי להוכיח לעולם שהפלסטינאים נלחמים בכיבוש. ואולם לאחר שישראל החלה במדיניות החיסולים, ובעיקר לאחר שפגעה בראיד כרמי, עבר הפת״ח לפעול בתוך ישראל במטרה לפגוע באזרחים, על מנת לפגוע בכלכלת ישראל ובתיירות, ולהפעיל לחץ על הרחוב בישראל שילחץ על הממשלה לסגת מהשטחים (שם, סי 12-13, 17, 20-21). כמו כן אמר הנאשם לפלוני 1 כי מבחינתו הפיגועים מהווים הגנה עצמית של הפלסטינים, אשר מוכנים להושיט יד לשלום, וכי פיגועי ההתאבדות נובעים מן הכיבוש ומן המצב של הפלסטינאים בשטחים (זכייד ת/110 סי 22, 27).

עמדתו של הנאשם התומכת בהמשך האינתיפאדה באה לידי ביטוי גם במכתב ששלח ליאסר ערפאת ביום 31.12.00 (ת/5 (442)).

באשר למדיניות הפיגועים של הפת״ח, הסביר הנאשם בחקירתו כי כאשר ערפאת היה מעונין בהפסקת אש, הוא היה דואג להעביר הנחיה זו לגורמים רבים, ובהם הנאשם; אך כאשר היה מעונין בהמשך הפעולות הוא דאג שהפעילים, כולל הנאשם, יבינו זאת מהתגובות, ובעיקר אי-התגובות שלו. הנאשם אמר: ייאם הוא (ערפאת) למשל, לא רוצה בהפסקת אש הוא מסתדר אחרת. לא אומר שום דבר" (זכ"ד ת/24 סי 3ב, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמי 85, ותמליל חקירתו של הנאשם ת/98ט עמי 32-33). הנאשם אמר שערפאת מעולם לא הורה לו בצורה מפורשת לבצע פיגועים. אך הוא הוסיף כי מהעובדה שערפאת התנגד לביצוע פיגועים בתוך ישראל בלבד, ניתן היה להבין שהוא תומך בפיגועים בשטחים, ולכן גם לא הורה להפסיקם; ערפאת אמר בתקשורת כמה פעמים כי "מיליון שאהידים בדרכם לירושלים", והנאשם שאל באופן רטורי האם אין או הצהרה התומכת בביצוע פיגועים (זכייד ת/60 סי 4-7 שהוגש ואושר על ידי החוקר ייאמיליי אין או הצהרה התומכת בביצוע פיגועים 3-5 בעמי 54; זכייד ת/61 סי 8-1, שהוגש ואושר על ידי החוקר יימיקייי בעמי 18; זכייד ת/62 סי שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמי 90).

הנאשם הסביר כי לא היה צורך בהוראות ישירות של ערפאת לביצוע פיגועים, שכן הדברים היו מובנים מביו השורות (זכייד ת/63 סי 11-13 שהוגש ואושר על ידי החוקר יינאוריי בעמי 82). הנאשם הוסיף כי גם האינתיפאדה לא פרצה בהוראתו של ערפאת, אך היא לא היתה ממשיכה להתקיים אלמלא תמיכתו בה, אף כי הוא לא היה צריך לתת הנחיה מפורשת לביצוע פיגועים (זכייד ת/64 שהוגש ואושר על ידי החוקר יירוברטיי בעמי 62, ות/66 שהוגש ואושר על ידי החוקר ייאמיליי בעמי

P 7: 000380

הביטחון של הרשות (דברי פלוני 1 בזכייד ת/11 סי 15, שהוגש על ידי החוקר יירוברטיי בעמי 24). טלים את גדודי חללי אלאקצא והיה אחראי על פעילותם; מטעם זה התגגדו לפעילותו מגגוני הפתייח בגדה ומפקד התנזים (זכייד ת/18 סי 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר יינדביי בעמי 77), וכי חללי אלאקצא (ת/106 עמי 3, 6). ואולם במחלך חקירתו בשבייכ חודח הנאשם כי היח מפקד חקירתו בשבייכ. גם בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם כי היה אחראי על התנזים או על גדודי בהדגישו את תפקידו כמזכייל הפתייח בגדה, והיותו חבר הפרלמנט הפלסטינאי. כך גם טען בתחילת בדברים שהשמיע במחלך משפטו טען הנאשם לא פעם כי הוא היה "מנהיג פוליטי" בפת"ח,

שנחשב במנהיג שלהם (ת/99ט עמי 7-6).

באומרו: "**אני המפקד שלהם, הם חושבים אותי לסמל שלהם**", ואף אישר כי אין אדם אחר 186 עמי 4-5, 16, ת186 עמי 35-35). הנאשם הסביר כיצד הוא נראה בעיני אנשי החוליות, הדובר הפוליטי של התנועה, ומשום שנקט קו ועמדה התומכים בהמשך המאבק בכיבוש (תמליל ת/ אליו לקבלת כסף, משום שראו בו "**מפקד**", וכן "**אחראי של פת"ח בגדה המגרבית**", בשל היותו (תמליל שיחה ת186א עמי 67). כך הסביר הנאשם בחקירתו גם את העובדה שאנשי החוליות פנו הנאשם אישר כי הוא היה מנהיג ייהשטחיי של הפתייח, בעוד שיאסר ערפאת עמד בראש הפתייח

הגדיר בייאחראי לכל פעילות פת"ח בגדה מעצם היותו מזכ"ל האדגון בגדה" (ה/24 סי 12, ל). 16). עוד אמר הנאשם בחקירתו כי ערפאת היה, למעשה, מפקדו הישיר והממונה עליו, ואת עצמו הגדה המערבית, ושאין להן מבנה מאורגן ומסודר ומפקדה מרכזית (תמליל שיחה ת-99אי גמי -60 ת/198אי עמי 44-14). הנאשם טען כי גדודי חללי אלאקצא אינם אלא חוליות מפוזרות בכל שטח ייארבליי בעמי 90, זכייד ה754 סי 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר יירוברטיי בעמי 62, ותמליל חקירה אישר את אחריותו לפעילות הצבאית של הפתייח (זכייד ת// 1 סי 6, שהוגש ואושר על ידי החוקר בתחילת חקירתו בשבייכ הכחיש הנאשם כי היה מנחיג התנזים וגדודי חללי אלאקצא, אך ישיר לפעילי הטרור המקורבים אליו לבצע פיגועים בנגד ישראלים (ראה להלן). ידי החוקר יירוברטיי בעמי 24). כמו כן הובאו ראיות על מקרים אחרים בהם הורה הנאשם באופן כך שעוים מסר פרטים אלו בחקירתו (זכייד ת/113 סי 9-8, זכייד ת/114 סי 8 שהוגשו ואושרו על שאמר המדובב פלוני I בחקירתו, בעקבות שיחותיו עם הנאשם, עולה כי הנאשם הביע כעס רב על מביצוע פיגועים בעת ביקורו של השליח האמריקאי אנתוני זיני באזור (ראה להלן). מן הדברים

חרף דברים אלו של הנאשם, הרי שמעדותו של פעיל הטרור עויס עולה שהנאשם הורה לו לחדול

דובר בשם התנועה בפועל קורא לאינתיפאדה אני קורא למאבק מזויין" (ת-980 עמי 3). לו וואללה תבצע בשבילנו פיגוע. וואללה תעשה לנו לא יודע מה, אין אצלי בזה דבר, אני יילא רוצה אש, אני מדבר בטלויזיה אם אני רוצה שלום, יעני אני לא מתקשר לפלוני ואומר

בשיב הנאשם:

בטלויזיה, כאשר קרא "למאבק מזויין". כאשר נשאל כיצד היה מודיג על רצונו בחידוש האש, אנשים שלא שמעו להוראתו; כאשר הנאשם היה מעונין בחידוש האש הוא היה מודיע על כך הוא הסביר בחקירתו כי כאשר רצה בהפסקת אש היה מתקשר לחוליות הגדולות, אם כי קרה שהיו גם לנאשם, מסתבר, היתה דרך משלו להודיע לאנשי החוליות על הפסקת הפיגועים ועל חידושם.

בייאישי וישיריי (תמליל שיחה ת/196 עמי לל).

סי 17חי, שחוגש ואושר על ידי החוקר ייסטיביי בעמי 33). הנאשם תיאר את הקשר שלו עם ערפאת מאשר לו את הבקשות הכספיות שהגיש עבור פעילי השטח של הפתייח שביצעו פיגועים (זכייד תיטר) -24). עוד ציין הנאשם כי הבין את תמיכתו של ערפאת בפיגועים גם לאור העובדה שערפאת היה

Case 1:04-cv-00397-GBD-RLE

הנאשם אמר למדובב "פלוני 3" בשיחתם, כי הוא אכן אחראי על הפת"ח ועל גדודי חללי אלאקצא, אך הוא "לא משוגע לחתום" את שמו על דף נייר בו הדברים ירשמו; כאשר המדובב אמר לנאשם כי הוא בכל זאת אחראי למעשי המפגעים, השיב הנאשם כי הוא אמנם אחראי אך ייהוא לא טיפש לומר זאת לחוקרים" (זכ"ד ת/123 עמי 2, שהוגש על ידי החוקר "אופיר"). במפגש בין הנאשם לבין אחמד ברגותי בעת מעצרם, כאשר הוקלטו ללא ידיעתם, סיפר הנאשם לאחמד כי אמר בחקירתו שאין לו כל קשר לגדודי חללי אלאקצא. השניים צחקו, ואחמד יעץ לנאשם לומר כי רק לו - לאחמד - יש קשר עם הגדודים; הנאשם השיב לו כי אמר בחקירתו שהיה מפטר את אחמד לו ידע שיש לו קשר עם הגדודים, ואחמד צחק למשמע הדברים (תמליל שיחה ת/127ג עמי 87).

הנאשם אישר בחקירתו כי לבד מהיותו מנהיג פוליטי, הוא גם שימש כאחראי על העניינים הצבאיים של הפתייח (זכייד ת/59 סי 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר ייואדיי בעמי 96). הנאשם הגדיר עצמו כייאחראי על כל הפעילות של התנזים בפת"ח באזור שלו" (תמליל ת/987 עמי 42). הוא אף הודה כי היה "אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים לחוליות, רכישות **נשק וביצוע פיגועים**" (זכ"ד ת/29 סי 1ג שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמי 85), וכי הוא נחשב כיימפקד צבאיי, וכייאחראי על העניינים הצבאים של הפת"ח", בנוסף להיותו מנהיג פוליטי ונבחר ציבור (זכייד ת/19 סי 2 וזכייד ת/59 סי 5- 6, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר יימופזיי בעמי .(58

הנאשם אמר כי בשנה שקדמה למעצרו *ייהחל מוצא עצמו יותר ויותר עוסק בענייני אמלייח וענייני* **פעילות צבאית**" (זכ"ד ת/25 סי 19, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ" 58, וכן ראה תמליל שיחה ת/98ד עמי 15). הוא הסביר כי היה חייב ליטול חלק ייבפעילות הצבאיתיי על מנת לשלוט ברחוב הפלסטינאי ולדחוק את רגלי החמאיים והגייהאד האיסלאמי, ועל מנת שיוכל להצביע על עצמו בעתיד כעל מי שפעל הן למען השלום והן במלחמה (זכייד ת/52, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 85).

בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאשם בחקירתו לעדויות אלו K. אדויותיהם של פעילי הטרור מהפת"ח בדבר קשריהם עם הנאשם ומעורבותו

לסיכומי התביעה). הפיגועים שהוא היה שותף לעיצובה; לעיתים עודכן לפני הפיגוע, ולעיתים עודכן בדיעבד (עמי 47 כללי לפעילותם של מפקדי השטח ופעילי הטרור הכפופים לו, אשר פעלו בהתאם למדיניות פיגוע. התביעה גם מסכימה כי הנאשם לא ידע מראש על כל פיגוע ופיגוע: הוא היה מודע באופן סמכויות רחבות ומרחב תמרון רב בביצוע הפיגועים, והם לא נדרשו לקבל אישור מהנאשם לכל האישום, שכן היא ערה לכך שמחומר הראיות עולה כי למפקדי השטח ולפעילי השטח הוקנו שעביעה איננה טוענת כי הנאשם יום או נטל חלק ישיר בביצוע הפיגועים נשוא כתב 81.

אלו, ומידת הקשר של הנאשם אליהם. קשריו של הנאשם עם פעילים אלו. בפרק הבא יבחנו הפיגועים שבהם היו מעורבים פעילי טרור ישראל. יש, אפוא, לבחון בפרק זה מי היו פעילי הטרור שפעלו תחת הנהגתו של הנאשם, ומה היו באספקת אמצעי לחימה ומימון כספי. במספר מקרים אישר הנאשם מראש ביצוע פיגועים כנגד שהתווה. בנוסף על כך, עולה בבירור מן הראיות שהנאשם סייע למפקדי החוליות ופעילי הטרור וגדודי חללי אלאקצא. לפחות חלק מחברי חוליות אלו סרו למרותו, ופעלו על פי המדיניות כפי שעולה מהראיות שתפורטנה להלן, היה הנאשם מנהיגם של חוליות הטרור מקרב התנזים

(I) נאדר עוים

27 [א-ב). בעדותו (עמי 182–194) סרב עויס להשיב על שאלות, ולאחר שהוכרז כעד עוין הוגשו פעילותו זו הוא נדון בבית משפט זה ל - 14 מאסרי עולם ועוד 50 שנות מאסר בפועל במצטבר (ת/ 61. נאצר עויס (לחלן: יו**עויס**יי) היה אחד מפעילי הטרור הבכירים של התנזים באזור שכם. בגין

של השבייכ, וגם כתב היד המופיע בהודעותיו הוא של אנשי השבייכ. הוא טען כי עבר אמצעי חקירה ת/17]). הדבר היחיד שהיה מוכן עויס לומר בעדותו הוא כי כל מה שנרשם בהודעותיו הם שקרים חודעותיו במשטרה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/17 –

ולכן יש להתעלם ממנו. החוקר "צדוק", שלא התייחס אליו בעדותו (עמי 44-38), ולא חזר להעיד לאחר עדותו של עויס, במילה (ייאריאליי בעמי 204, ייעריי בעמי 204, יינואליי בעמי 202-402). זכייד ה/1/8 וגי נרשם בידי אם כי מדובר במסמך שאיננו משקף אלא את תמצית החקירה, ולא את הדברים כפי שנאמרו מילה דברים אלו אושרו על ידי חוקרי השבייכ, שהעידו כי הדברים נאמרו על ידי עויס מרצונו החופשי, 291-191). כמו כן, הוגשו דוחות שרשמו חוקרי השבייב על דברי עויס בחקירתו (ת/871א-ד). ואישר את גבייתן, ואף העיד כי ההודעות נגבו מרצונו החופשי של עוים (רסיימ רוני עמאר בעמי ההודעות שמסר עויס במשטרה נכתבו בכתב ידו ותורגמו לעברית על ידי החוקר שגבה את ההודעות מאוד קשים.

לאחרים לשם ביצוע פיגועי התאבדות בירושלים, בנתניה וחדרה, ועוד. 271-ת-1471 פיגועים אלו, שכללו ירי לעבר עמדות צבאיות ורכבים צבאיים; מסירת אמצעי לחימה ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות באזור יחודה ושומרון ובתוך ישראל, ופרט בהודעותיו ת/ עבד במנגנון הביטחון הלאומי הפלסטינאי בשכם בדרגה של סרן (נקיב). הוא ביצע פיגועי ירי אלאקצאיי בחודש ספטמבר 2000, הוא החל לבצע פיגועים כנגד מטרות ישראליות, ובאותה עת 07 עויס סיפר בחודעתו ת/27 ב (עמי 2-1), שנכתבה בכתב ידו, כי לאחר פרוץ ייאינתיפאדת

עויס אמר כי המימון לפיגועים בא מאנשי התנזים, וכי הנאשם עצמו מימן את הנשק לפיגועים בהם משתייך לתנועת הפתייח ותנזים הפתייח, וכי הנאשם היה האחראי על התנזים (ת/ב? [ב עמי 3). עויס אמר בחודעותיו כי ביצע את הפיגועים בשם גדודי חללי אלאקצא, בהסבירו כי גוף זה